

०त् न. BHATT.

*शैवहान न. N. pr. einer Stadt.

शैवापद् Adj. von reisenden Thieren kommend ANARGHAR. 1,24.

*शैवावतान gāṇa काश्यादि. ०तानिक (f. श्या und ई). Richtig wohl सौधावतान, ०तानिक, wie Kāc. hat.

*शैवाविध Adj. von श्याविध्.

शैषिर् s. सौषिर्.

शैष्कल 1) Adj. von gedörtem Fleisch — oder Fischen lebend, oder vom Verkauf derselben lebend. Wird auch durch Angelfischer erklärt. — 2) m. N. pr. des Hauspriesters von Rāvāṇa ANARGHAR. S. 73.

शैष्कास्यं n. Trockenheit des Mundes.

*शैष्कुल Adj. = शैष्कल.

श्यन्द्, nur Intens. Partic. चैनिश्यद्त् schimmernd.

श्यन्द् Adj. schimmernd, glänzend in श्यन्द्, पुरुशन्द्, विश्वश्यन्द्, सुश्यन्द्, स्वश्यन्द् und कैरिश्यन्द्.

श्यम् (nur श्यम्) dämpfen, beschwichtigen RV.

श्यर् mit उप (in der Form उपाश्यर्त्) hinzutreten zu (Acc.) MAIRA. S. 4,2,9. Vgl. चर्.

1. श्यत्, श्युत् (später), श्योतति, श्योतति 1) intrans. tröpfeln, träufeln Çiç. 12,48. Ind. St. 14,373. — 2) trans. träufeln, tröpfeln lassen. — Caus. श्योतयति

1) träufeln lassen. — 2) auslaugen KĀRAKA 7,9. — *Desid. चुशोतिषति. — Mit श्रभि Caus. träufeln lassen, beträufeln; Med. sich beträufeln, — bestreuen. — Mit श्रव abträufeln, herabfallen. — Mit श्रन्वव Caus. hinterher beträufeln ĀPAST. Ça. 2,19,7. — Mit व्यव abträufeln, herabfallen. — Mit श्रा, श्राश्रुतित hingeträufelt (intrans.). — Caus. in श्राश्रुतयित्वे. — Mit नि Mod. herabtröpfeln, — träufeln. निश्रुतित herabgeträufelt. — Caus. träufeln lassen. — Mit प्र hervor-tröpfeln, — träufeln (intrans.). प्रश्रुतित Gobu. 3, 10,32. — Caus. träufeln, fließen lassen ĀPAST. Ça. 2,19,7. — Mit वि (श्रुतयति) austräufeln MAIRA. S. 3,9,7 (125,11).

2. श्युत् und श्युत् Adj. träufelnd (trans.).

श्युत् s. u. 1. und 2. श्युत्.

*श्र्योत m. Nom. act. von श्युत्.

श्र्युत् (nur श्र्युत्कि, श्र्युत्, श्र्युष्टम् und श्र्युष्टन) durchstossen, durchbohren. — Caus. dass. श्र्युतित durchstossen. RV. 8,99(88),6 ist श्र्युतयत् st. श्र्युतयत् zu lesen. — Mit श्रप zurückstossen. — Mit श्रभि in श्रभिश्र्युत्. — Mit नि niederstossen. — Caus. dass. — Mit परि नि dass.

श्र्येयन Adj. durchbohrend.

श्र्येयित्त् Nom. ag. (mit Gen.) Durchbohrer. VI. Theil.

श्र्येयित्त् n. nach MAHIDU. Mundwinkel. = शिप्रा KĀP. S. 2,40,40,1. Vgl. श्र्येयत्.

श्रभाश्रिष्टीय n. Du. Name zweier Sāman Āśu, Ba. सुष्टि 1) f. Häufchen oder sonst ein Maass (für Reis u. s. w.). — 2) m. N. pr. eines Āṅgīrasa Āśu. Ba.

श्रौष्ट n. Name verschiedener Sāman Āśu. Ba. श्रौष्टीगव n. Name eines Sāman Āśu. Ba. श्र्येयत् n. = श्र्येयत्.

*श्र्येयन् n. = शरीर oder मुख. Ein zur Erklärung von श्र्येयु erfundenes Wort.

श्र्येय 1) Adj. zur Erklärung von श्र्येयान् erfunden. — 2) f. श्र्येय etwa Graben (mit Aufwurf), Wassergrinne.

श्र्येयान n. ein zur Erklärung von श्र्येयान् gebildetes Wort Nī. 3,5.

श्र्येयान् n. 1) Leichenstätte (sowohl für das Verbrennen der Leichen als zum Begräbniss der Gebeine; auch als Richtstätte benutzt). — 2) Manenopfer. — 3) = ब्रह्मरन्ध.

श्र्येयानकर्ण n. das Anlegen einer Leichenstätte. श्र्येयानकालिका und ०काली f. eine Form der Durgā.

श्र्येयानचिन्त् Adj. wie eine Leichenstätte geschichtet TS. 5,4,88,8. MAIRA. S. 3,5,1. ÇULBA. 3,253. Vgl. श्र्येयानचिन्त् (Nachtr. 1) und श्र्येयानचिन्त् (Nachtr. 6).

श्र्येयाननिलय Adj. auf Leichenstätten hausend (Çiva).

*श्र्येयानपति m. wohl N. pr. eines Zauberers.

श्र्येयानपाल m. Hüter einer Leichenstätte.

श्र्येयानभैरवो f. eine Form der Durgā.

श्र्येयानवासिन् 1) Adj. auf Leichenstätten wohnend (auch von Çiva). — 2) f. ०सिनी Bein. der Kāli.

श्र्येयानवेताल m. N. pr. eines Spielers.

*श्र्येयानवेयम् m. Bein. Çiva's.

श्र्येयानालपवासिन् 1) Adj. auf Leichenstätten wohnend (Çiva). — 2) f. ०सिनी Bein. der Kāli.

श्र्येयानिक Adj. auf Leichenstätten sich aufhaltend (Vogel) KĀRAKA 3,3. Richtig wohl श्र्या.

श्र्येयान् n. ein zur Erklärung von श्र्येयान् gebildetes Wort ÇAT. Ba. 13,8,1.

श्र्येयान् = श्र्येयु Bart in कैरि.

श्र्येयु n. Bart, insbes. Schnurrbart; Pl. Bart-haare VISUROS. 23,53.

श्र्येयुकर m. Bartscheerer.

श्र्येयुकर्मन् n. das Scheeren des Bartes.

*श्र्येयुजात Adj. dem der Bart gewachsen ist.

श्र्येयुर्षी Adj. bärtig (Bock) ĀPAST. Ça. 10,29,6.

श्र्येयुधर 1) Adj. einen Bart tragend, bärtig 106, 10. — 2) m. Pl. N. pr. einer Völkerschaft.

श्र्येयुधारिन् 1, Adj. einen Bart tragend, bärtig. — 2) m. Pl. N. pr. einer Völkerschaft.

*श्र्येयुमुखी f. ein bärtiges Weib.

श्र्येयुयज्ञापवीतवत् Adj. bärtig und mit der heißen Schnur versehen HAMĀDAI 2,4,121,5.

श्र्येयुल Adj. bärtig HAMĀDAI 1,242,11.

श्र्येयुवत् Adj. bärtig Gop. Ba. 1,3,9.

श्र्येयुवर्धक m. Bartscheerer.

*श्र्येयुशेखर m. Cocoenussbaum.

श्र्येयुय्. ०यते einem Barte gleichen Çiç. 12,54.

श्र्येयुसि RV. 2,31,6 nach Si. = उश्र्येयसि (von वश्र्यु. श्र्याशानिका Adj. Leichenstätten besuchend. Angeblich auch = श्र्येयान् ०धोति.

*श्र्येयुली, श्र्येयुलति (निमेषयो).

श्र्या 1) श्र्यायति gefrieren —, gerinnen machen. Pass. श्र्यायते gefrieren, gerinnen, kalt sein. — 2) *Med. गति. — 3) Partic. a) श्र्यायते s. bes. — b) श्र्यायते geronnen, dick geworden (KĀRAKA 6,30), gefroren. Vgl. श्र्यायते. — c) श्र्यायते trocken geworden. — Mit

*श्र्यायते 1) श्र्यायते und श्र्यायते geronnen. — 2) श्र्यायते und श्र्यायते abgekühlt, kühl. — Mit

*श्र्यायते. — Mit *श्र्यायते 1) श्र्यायते und श्र्यायते geronnen. — 2) श्र्यायते und श्र्यायते abgekühlt, kühl. — Mit

श्र्यायते a) dick geworden, geronnen KĀD. 33, 11 (58,11). — b) *ausgetrocknet, eingetrocknet. — Mit प्र, प्रश्र्यायते fest gefroren. — Mit *प्रति, ०श्र्यायते und ०श्र्यायते. Vgl. प्रतिश्र्यायते fgg. — Mit सम् 1) संश्र्यायते etwa erkaltet KĀRAKA 6,24. — 2) *संश्र्यायते zusammengeschrumpt. — Mit *श्र्यायते, श्र्यायते, श्र्यायते und श्र्यायते. — Mit *श्र्यायते, श्र्यायते, श्र्यायते und श्र्यायते.

श्र्यायते m. N. pr. eines Mannes MAIRA. S. 3,2,7 (27,7). Pl. sein Geschlecht.

श्र्यायतेयि Adj. zu den Çjāpārṇa gehörig.

*श्र्यायतेयि m. Patron. von श्र्यायते. Auch Pl.

श्र्यायतेयि m. Pl. eine best. Schule.

श्र्यायते 1) Adj. (f. श्र्या) schwarz, schwarzgrau, schwarzblau, schwarzgrün. Für schön gilt bei Männern und Frauen die durch श्र्यायते bezeichnete Hautfarbe. Neben कटात, श्र्यायते und श्र्यायते S. S. 245. fg. — 2) m. a) ein schwarzer Stier. — b) *der indische Kuckuck. — c) *wohlt riechendes Gras, Artemisia indica, Stechapfel, Careya arborea oder Salvadora persica, Argyreia speciosa oder argentea und Panicum frumentaceum RĪGĀN. 10,17. 11,81. — d) *Wolke. — e) ein best. Rāga S. S. 108. — f) N. pr. a) eines Bruders des Vasudeva und eines neu-